

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:31

uden videre kan regne med at ansætte flere offentligt ansatte, og det er jo heller ikke nødvendigvis den vej, vi skal gå. Men det at udnytte de ressourcer, der er, handler jo heller ikke bare om, at folk skal løbe hurtigere. Det lå også lidt i det, fru Line Barfod sagde. Det drejer sig hele tiden om også at tilrettelægge arbejdet bedre, udnytte de tekniske og forskellige andre muligheder, man har, til at få løst opgaverne bedre i den offentlige sektor.

Line Barfod (EL):

Nu kommer vi pr. definition ikke til at kunne sammenligne æbler med æbler, fordi kommunerne stadig væk har forpligtelsen til at sikre, at borgerne får hjælp. Kommunen skal have et beredskab til, når det private firma går konkurs – som vi ser at det sker indimellem – at kunne levere hjemmehjælpen med det samme, så der ikke er ældre, der ikke kommer i seng eller ikke får tøj på eller ikke kommer på toiletet, eller hvad det er for en hjælp, de skal have. Så pr. definition er der ikke lige vilkår.

Det andet er så spørgsmålet om, hvem det er, der pålægger bureaukratiet. Det er regeringen, som kræver, at der skal være det bureaukati, og som ikke vil gå med til, at der kan være selvforvaltning.

Der har jo været masser af forsøg, også før man begyndte på hele det her med konkurrenceudsættelse, hvor buschaufførerne f.eks. har fået lov til at tilrettelægge deres egne vagtplaner og har kunnet gøre det langt bedre. Vejle Sygehus er blevet fremhævet mange gange, og der har personalet selv kunnet gå ind og lave en ændret måde at tilrettelægge deres arbejde på. Der er steder, hvor social- og sundhedshjælper og -assistenter selv tilrettelægger deres arbejde sammen med de ældre, og det fungerer meget, meget bedre, end hvis de skal overholde lovgivningen om, at alting skal måles i minutter.

Men det kræver altså, at man har nogle kommunalbestyrelser, der tør sige ja til, at man ikke følger den lovgivning, som regeringen og Dansk Folkeparti har vedtaget.

Kl. 11:33

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det velfærdsministeren.

Kl. 11:33

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Lovforslaget, vi her har behandlet, drejer sig i virkeligheden om en meget fundamental udfordring, vi står over for i det danske samfund. Som også flere af ordførerne har været inde på, drejer det sig om: Hvordan får vi den offentlige sektor til at fungere endnu bedre, end den gør i dag? Hvordan får vi noget mere for de mange, mange penge, vi bruger på offentlig service?

En af de udfordringer, vi står over for, er at få mere velfærd for pengene. Vi kan se, at vi ikke

For at det kan ske, er der nogle forskellige instrumenter, man kan tage i brug. Det ene er, at man får flere aktører på banen, men for, at det kan ske, skal der være en sikkerhed for, at der er en klar og gennemsigtig prisfastsættelse; at når man påtager sig at løse en opgave, skal man vide, at de penge, man får for det, også dækker den opgave, man skal udføre. For at få en sikkerhed for det skal det være gennemsigtigt, hvad det offentlige selv bruger på opgaven. Så i stedet for at have 98 forskellige udgaver af sådan en prisfastsættelse er det, at lovforslaget her indebærer, at kommunerne har nogle fælles retningslinjer, der skal gælde for alle. Det har betydning, hvis en kommune f.eks. ønsker at gå ind og byde på en opgave, der er sat i udbud. Når de retningslinjer skal lægges fast – og der er jo allerede nogle stikord i lovforslaget til det – vil dem, det omhandler, også kommunerne, blive taget med på råd, og så vil man i fællesskab og i åbenhed fastlægge retningslinjerne. De vil i øvrigt læne sig op af de vejledende retningslinjer, der allerede er i dag.

Det ene instrument var altså at have flere aktører. Det andet instrument er at få lavet nogle klare aftaler med aktørerne, også selv om der så at sige kun er kommunens egne leverandører, for det er efter min mening – og det er det, der ligger i lovforslaget – vejen til at give en større frihed ude i den enkelte institution eller til den enkelte leverandør, udfører, enhed. Hvis der ikke er en sådan klar aftale med dem, der skal levere en opgave, er man jo tilbøjelig til hele tiden at gå og blande sig i detaljerne.

Man kan f.eks. se det i dag, hvor der er en meget uheldig sag om to piger i Tønder, der er anbragt uden for hjemmet, hvor der er en institution til debat, fordi man ikke rigtig ved, om den løser sine opgaver godt nok. Efter min bedste mening er det ét eksempel på, hvordan man ikke har fået lavet tilstrækkelig klare retningslinjer og tilstrækkelig klare regler for, hvordan en institution skal fungere. Man kunne nævne mange andre eksempler. En af vejene er at sørge